

UTASSY JÓZSEF

Ketten maradtunk

Köszönöm,
 hogy élsz,
 hogy létezel,
 megköszönöm,
 hogy együtt
 félsz velem,
 köszönöm,
 köszönöm,
 édesem!

Ketten maradtunk,
 ketten,
 ketten,
 ebben a világi
 rettenetben:
 ketten,
 ketten maradtunk,
 ketten!

Ma még tavasz van,
 messze a nyárvég,
 ám fekete az út,
 s még feketébb lesz,
 ha az elmúlás
 angyala rálép,
 és közénk zuhan,
 közénk zuhan egy
 jegenyeárnyék,
 s hiába hüppögsz
 utánam,
 kedves,
 hogy várj még,
 várj még ---
 fekete az út,
 ha az elmúlás
 angyala rálép.

